

НАША ЦЕРКВА

Видання благословив Архієпископ і Митрополит Києва - Матері міст Руських,
Галицький, Патріарх всієї Русі-України, Свято-Успенських Києво-Печерської та
Почаївської Лавр Священноархімандрит ФІЛАРЕТ

Релігійний додаток часопису "БОРИСТЕН" ---№05(212)---

*Лише наша віра та довіра до
Бога здатні спрямувати нас на
вірний шлях, -
Митрополит Епіфаній*

**Проповідь Блаженнішого
Митрополита Київського і всієї
України Епіфанія у третю неділю
після Пасхи та в День святих жіноч-
мироносиць**

Дорогі брати і сестри! Христос воскрес!

Цього недільного дня ми продовжуємо святкувати Воскресіння Господа нашого Ісуса Христа. І через читання з Євангелія ми знову чуємо засвідчення істинності цієї події, що походить від ангела та від жінок, які першими прийшли до гробу Спасителя.

Цих жінок називають мироносицями тому, що вони, маючи побожну любов до свого Вчителя, придбали миро, тобто запашну олію, з наміром рано вранці після завершення суботнього дня прийти до місця поховання Ісуса Христа, щоби намастити Його тіло. Таким був юдейський поховальний звичай. Бо на відміну від нашої традиції, коли тіло померлого кладуть в труні у яму, викопану в землі, старозавітні юдеї ховали мерців у кам'яних печерах – або природних, або спеціально витесаних. Тіло обмотували поховальними пеленами, просочуючи їх сумішшю запашних олив. Так про це згадується і в випадку похорону Спасителя, звершеного Йосифом Арімафейським і Никодимом, про що сказано у 19-ій главі Євангелія від Іоанна (Ін. 19:39-40).

Тому до тіла, покладеного на кам'яній полиці у гробі, можна було при потребі підійти, і звичай повелівав виявити пошану померлому через зливання запашної олії, тобто міра. Саме так і хотіли зробити жінки, які при земному житті Спасителя служили Йому –

очевидно через допомогу в побутових потребах, турбуючись, як, наприклад, сестра Лазаря Марфа, про їжу, про одяг, тощо. Ці жінки до останнього залишилися біля хреста, були свідками смерті та погребіння Господа.

І йдучи рано вранці до гробу, вони турбувалися лише про одне – як вони зможуть знову послужити своєму Вчителю, нехай навіть і померлому. І хто відкриє їм вхід, адже до дверей гробниці був привалений великий камінь, який вони не сподівалися посунути власними силами. Все це – приготовані паощі, думки про камінь – засвідчують, що мироносиці не очікували дізнатися про воскресіння Христове.

Саме тому свідчення їхнє набуває особливої ваги. Бо якби вони були переконані у воскресінні або вважали, що їхній Вчитель не помер – то не йшли би виконувати поховальних обрядів. Натомість бачимо, що навіть після свідчення ангела про воскресіння Христове, жінки не можуть ще повірити в те, що сталося. Зокрема Марія Магдалина у смутку та плачі приймає воскреслого Господа за садівника і запитує Його про тіло, думаючи, що хтось таємно забрав його. І лише придивившись, вона впізнає Спасителя та в радості простягає руки до Нього. Також важливим моментом, на який звертають увагу Євангелисти, є наявність у гробі пустих поховальних пелен і хустки, якою була зав'язана голова Спасителя. З історії воскрешення Лазаря знаємо, що людина, замотана у пелени, не могла звільнитися від них без сторонньої допомоги. Тому безпідставно деякі намагаються стверджувати, що Христос насправді не помер, а лише нібито впав у забуття чи летаргічний сон.

Справжність смерті Христа була засвідчена римською сторохою. І навіть якби якимось неймовірним чином було не так, то звичайна людина, прийшовши до тями у печері, зв'язана пеленами, ніяк не могла би не те, що залишити це місце, закрите до того ж важким каменем, але навіть звільнитися від похованального савану.

Слід взяти до уваги й те, що навіть якби хтось викрав тіло Спасителя, як начальники юдеїв намовили говорити сторожу, підкупивши її, – то ніхто би попередньо не розмотував пелени, щоби полищити їх на місці. Бо робити таке було би не лише наругою над померлим, але і позбавлене практичного сенсу. Адже якби це був звичайний покійник, то мертвє третій день тіло вже би розкладалося.

Отже, відвалений від гробу великий камінь, пусті пелени, горе жінок-мироносиць, недовіра апостолів до їхніх свідчень і навіть до свідчень одне одного – все це яскраві ознаки, які послідовно підтверджують істинність чуда Христового воскресіння. Якби Господь явив Своє воскресіння відразу після хресної смерті, то мабуть майже всі – як супротивники, так і вірні – мали би сумнів у дійсності того, що Він помер. І саме тому Син Божий являє знамення, яке назавв знаменням пророка Іоан (див. Мф. 12:39-40) – Він приймає смерть з усіма її звичними для людини атрибутами, а тому тілом кладеться у гробі. Як Іона три дні був у чреві кита, так у землі тілом спочиває Син Людський, щоби, явивши найглибше смирення – бути найбільше прославленим заради спасіння людини.

Чого навчають нас усі ці події? З Євангелія ми бачимо, що ніхто, жодна людина не очікує саме такого воскресіння Христа, як воно сталося. І апостоли, і самі

мироносиці чули звіщення Спасителя про Свою майбутню смерть та воскресіння. Але ні перші, ні другі не чекають того, що це станеться саме зараз, на третій день після поховання, і саме у такий спосіб.

Бо якби вони чекали такого воскресіння – то поводили би себе зовсім інакше. Людина, яка очікує чогось, особливо коли має в цьому внутрішню впевненість та переконання – вона у всьому шукає знаків та підтвердження скорого здійснення власної мрії. Однак і жінки-мироносиці, і апостоли настільки здивовані неочікуваною подією, що навіть до явних ознак чуда ставляться з недовірою. Тому і свідчення сприймають не одразу, а лише отримавши кілька запевнень.

Натомість, як знаємо з Євангелія, начальники народу пам'ятали проповідь Ісуса Христа про Його триденне воскресіння. Але знання це було використане ними не для того, щоби прийняти чудо, яке сталося, але для утвердження самих себе і оточуючих у власному запеклому переконанні. Вони і правителя просили поставити сторожу біля гробу, і печаттю запечатали камінь – тобто вжили всіх можливих заходів, щоби сповіщення осужденого ними Христа про триденне воскресіння не справдилися. Однак їхню запеклість, як і горе мироносиць, і недовірство апостолів, зокрема згадані нами минулого недільного дня сумніви Фоми, – Господь Промислом Своїм обернув на свідчення істини.

Бо коли здається, що все противиться можливості воскресіння Спасителя – Він являє Себе, як переможця над смертю. А весь спротив людського розуму та почуттів, спрямований проти цього чуда – обертає до утвердження його істинності.

З цього і ми, дорогі брати і сестри, маємо для себе отримати настанову для власного духовного життя. Пророк Ісая пише у своїй книзі: «Мої думки – не ваші думки, ні ваші путі – путі Мої, говорить Господь. Але, як небо вище за землю, так путі Мої вищі за путі ваші, і думки Мої вищі за думки ваші» (Іс. 55:8-9). З цих слів ми маємо зрозуміти, що якими б не були наші уявлення та очікування – вони, в кращому разі, лише віддалено, як тінь і сон, можуть показати те, що приготував нам Господь.

Апостол Павло у Першому посланні до Коринфян нагадує: «Написано: “Небачило око, і вухо не чуло, і на серце людини не приходило те, що Бог приготував тим, хто любить Його”» (1 Кор. 2:9). Тому все наше знання, весь накопичений досвід не можуть нам дати наперед повного бачення і розуміння того, що має статися у майбутньому. Відтак лише віра наша, наша довіра до Бога, до Його слова, до премудрості й милосердя Його – лише вони здатні спрямувати нас на вірний шлях. Приклад такої віри являють нам нині жінки-мироносиці. Вони не знають ще про воскресіння Господа з мертвих, але зі смиренням роблять те, що велить їм серце – хочуть і померлому послужити, як служили живому. Вони відкладають усі справи, вони долають страх перед можливим покаранням від сильних світу цього, яким скуті навіть апостоли, вони не мають якогось певного плану дій і подолання перешкод у довершенні свого бажання, але лише роблять те, що у їхніх силах – беруть миро і йдуть до гробу. І за цю довіру та любов, які долають і зневіру, і страх, і сумніви, жінки-мироносиці першими були удостоєні радості почуті слова, сповіщені через ангелів: «Чого

шукаєте Живого між мертвими? Нема Його тут, Він воскрес» (Лк. 24:5-6).

На цьому прикладі, дорогі брати і сестри, ми маємо запевнення від Бога, що Він не очікує від нас чогось, що виходить за межі нашої здатності, наших можливостей. Бо навіть коли би ми зосередили у собі всю премудрість, накопичену людським пізнанням, якби збагатилися усім людським досвідом, якби мали у собі поєднаними всі найкращі риси та якості, притаманні людині – то і в такому разі все це не здатне було би саме собою підняти нас на недосяжну вершину Божественної премудрості і вседосконалості. Однак це для нас є приводом не сумувати, а радіти: Бог приймає нас такими, якими ми є, з нашою обмеженістю та недоліками, з нашими сумнівами та страхами, і все, чого не вистачає нам – Він щедро подає для виправлення. Немічне – Він лікує, виснажене – поповнює, сильного – навчає смиренню, слабодухого – підбадьорює, грішника – милує та очищає, праведника – зміцнює у чеснотах, заблукалому – вказує шлях. Не у владі мироносиць було воскресити померлого, бо навіть відвалити камінь від дверей гробу вони не мали сили. Однак вони зробили все, що могли, як люди, що було у їхніх силах і залежало саме від них, зробили з довірою до Бога і любов’ю. І цим вони подають приклад для нас – йти за Господом і служити Йому не зважаючи ні на що зовнішнє. На завершення слід також нагадати, що у третю неділю травня традиційно у молитві ми вшановуємо пам’ять жертв політичних репресій.

Піднесімо ж і сьогодні молитву за сотні тисяч і мільйони закатованих і постраждалих внаслідок більшовицько-сталінського терору. Амінь.

"Адреси доброти"

*** Шановні доброочинці! ***

Наші постійні читачі знають про основні проекти редакції на поточний час. Найперше, це допомога нашим захисникам на Донбасі, підтримка їх у боротьбі не лише з російськими окупантами, а й з коронавірусом, видавнича діяльність, турбота про сиріт, мас-медійна робота на патріотичній ниві тощо.

А тому щира подяка за княжий дар на ці потреби добродійці **Оксані Мостович (Ponte Vedra, FL.,J.)**. Ця жертовна і працелюбна пані роками співпрацює з нашою редакцією. Низький їй уклін за це.

Хочеться так само вкотре сердечно подякувати члену Управи Фундації Багряного, невтомному працелюбу добродію **Олексію Коновалу (Fort Myers, FL,J.)**. Довгі роки цей подвижник української справи на чужині виконує обсяг роботи, який належить, напевно, цілому бюро. Ми зворушені багатолітньою підтримкою пана О. Коновала діяльності редакції в діаспорі. Складно навіть перерахувати усі проекти до яких він доклав руку як **член Управи та Скарбник Фундації Багряного**. Довгих Вам і щасливих років життя, шановний друже! Як і Вам усім хто не забуває про отчий край! Усім низький уклін за небайдужі та добрі серця! Ми правдиво зворушені Вашею відданістю Україні. Нехай Вам гарно святкується та працюється!

Влас. інформ.

**ЗРОБИМО
РАЗОМ!**

Митрополит Епіфаній відвідав мистецьку виставку, присвячену 77-м роковинам депортації кримськотатарського народу

Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Епіфаній 18 травня 2021 року в Міністерстві закордонних справ відвідав мистецьку виставку про Крим, присвячену 77-м роковинам депортації кримськотатарського народу.

Предстоятеля Православної Церкви України супроводжував заступник голови Управління зовнішніх церковних зв'язків архієпископ Чернігівський і Ніжинський Євстратій.

«Ми, православні українці та кримські татари-мусульмани, ми разом боролися і будемо боротися, робити усе від нас залежне, щоби

Крим справді був українським. Він тимчасово перебуває в окупації, але спільними зусиллями ми досягнемо того, що Крим надалі буде українським, буде складати невід'ємну частину єдиної Української держави. Ми будемо за це молитися та робити усе від нас залежне, щоби це насправді відбулося», - сказав Митрополит Епіфаній.

Виставка об'єднала два мистецькі проекти, які показують історію Криму до і після депортації 1944 року: анімований фотопроект «Вкрадений Крим» Фатіми Османової й Ельдара Халіла та твори кримського циклу відомого українського художника Юрія Химича «Кримські старожитності».

У заході також взяли участь Міністр закордонних справ України Дмитро Кулеба, Лідер кримськотатарського народу Мустафа Джемілев, Голова Меджлісу кримськотатарського народу Рефат Чубаров, постійний представник Президента України в Автономній Республіці Крим Антон Кориневич, Голова Духовного управління мусульман Криму та Муфтій Криму Айдер Рустемов, керівник Knytuch Art Foundation протоієрей Петро Зуев, співзасновники фундації Михайло Химич та Генадій Друzenko.

Предстоятель звершив заупокійну літію за героями Небесної сотні

Блаженніший Митрополит Епіфаній відвідав Тернопільський кооперативний фаховий коледж та звершив заупокійну літію біля пам'ятної дошки Назара Войтовича – героя Небесної Сотні, який навчався у цьому закладі освіти.

Предстоятель Православної Церкви України спільно з архієпископом

Тернопільським і Кременецьким Нестором, архієпископом Тернопільським і Бучацьким Тихоном, духовенством єпархії, керівництвом та студентами навчального закладу помолилися за упокій Назара Войтовича та всіх героїв Небесної сотні.

«Щойно ми звершили заупокійну молитву, згадуючи наших новітніх героїв. Герої Небесної сотні віддали своє життя без зброї в руках та змінили вектор розвитку нашої Української держави. Тому ми поособливому їх шануємо, називаємо нашими новітніми героями, які проявили любов до близких. Вони не мали страху, але віддали найдорогоцінніше – своє життя, заради того, щоби ми далі рухались вперед, заради того, щоби ми мали з вами мирне небо», – зокрема сказав Митрополит Епіфаній.

Також, звертаючись до студентів, Митрополит Епіфаній наголосив, що зразок Назарія має надихати їх навчатися і знання в майбутньому віддавати заради того, щоб українське суспільство єдналося на благо розбудови нашої Української держави.

Після завершення молитви Предстоятель відзначив директора коледжу Василя Малярчука медаллю святого архістратига Божого Михаїла.

Пресслужба Київської Митрополії
Української Православної Церкви (ПЦУ)

-- Проповідь --

Джерело чудотворної сили не в природних здібностях людини, не у формулах молитви чи особливих речах, а в Бозі, Який являє цю силу там, де є істинна віра, – Митрополит Епіфаній

**Проповідь
Митрополита
і всієї України
четверту неділю**

**Блаженішого
Київського
Епіфанія в
після Пасхи**

Дорогі брати і сестри!
Христос воскрес!

Цього недільного дня, коли ми продовжуємо вшановувати і святкувати Пасху Господню, Світле Христове Воскресіння, звернімо увагу на ті два чуда, про які розповідає читання з книги Діянь святих апостолів. Обидва ці чуда звершені були Богом через апостола Петра. Перше - це зцілення розслабленого, тобто паралізованого чоловіка, на ім'я Еней. Друге - це воскрешення з мертвих праведної Тавифи.

З читання Євангельського сьогодні ми чули про зцілення Спасителем іншого розслабленого, який 38 років страждав на хворобу свою та в очікуванні на милість Божу перебував у Єрусалимі в купальні, яка називалася «Дім милосердя». Цього важко хворого Христос єдиним словом зціляє від недуги.

Однак і про це чудо, як і про інші, звершені Спасителем, можуть сказати, що їх сотворив Сам Син Божий. Він, як Всемогутній Бог, здійснив надзвичайне. А чи хтось інший має таку силу і владу, щоби творити чудеса?

Відповідь на це питання одночасно буде і «так», і «ні». Сьогоднішнє читання з книги Діянь показує нам відразу два приклади великих чудес, звершених через апостола Петра. Син Божий зціляє розслабленого, який лежав у купальні в Єрусалимі, – але і Петро наказує паралізованому Енею, мешканцю Лідди, підвєстися з ложа недуги і бути здоровим. Більше того – апостол повертає до життя померлу праведницю Тавифу, гірко оплакувану жінками, яким вона за життя багато благодіяла. Тобто не лише хворого зцілює апостол, але навіть померлу – воскрешає. Слід згадати тут інший випадок, про який також свідчить книга Діянь, як написано у її 3-ій главі. Апостоли Петро та Іоан вишли до храму Єрусалимського на молитву.

І побачивши біля дверей чоловіка, скаліченого від народження, якого приносили до входу в храм заради милостині, Петро сказав йому: «Срібла й золота у мене нема; а що маю, те даю тобі: в ім'я Ісуса Христа Назорея встань і ходи» (Діян. 3:6). І цей скалічений відразу підвівся і став прославляти Бога, а всі дивувалися такому чуду.

Подібне чудо було не поодиноким, бо проповідь апостолів про Господа Ісуса Христа і Його воскресіння з мертвих супроводжувалася багатьма знаменнями і явленням сили Божої. Так про це сказано в тій же книзі Діянь, у 5-ій главі: «Руками ж апостолів творилося в народі багато знамень і чудес; [...] ї на вулиці виносили недужих і клали на постелях та ліжках, щоб хоч тінь Петра, який проходив, осінила кого з них. До Єрусалима також сходилося багато людей з навколошніх міст, які приносили хворих та одержимих нечистими духами, і всі зцілялися» (Діян. 5:12,15-16).

Отже, як бачимо з цих свідчень, Бог дав апостолам, зокрема апостолу Петру, силу і владу творити чудеса, зціляти хворих та навіть віскрешати померлих. Як жінка, яка сподівалася, що лише доторкання до ризи Господньої принесе їй зцілення від тривалої недуги, отримала за своєю вірою бажане, – так за вірою отримували зцілення навіть ті, на кого падала тінь від апостола Петра.

Цим справдилися слова Господа Ісуса Христа, сказані Ним до учеників, як про це написано у Євангелії від Іоана: «Істинно, істинно кажу вам: хто вірує в Мене, діла, які творю Я, і він створить, і більше цих створить; тому що Я до Отця Мого іду. І коли чого попросите у Отця в ім'я Моє, те зроблю, щоб Отець прославився в Сині. І коли чого попросите в ім'я Моє, Я те зроблю» (Ін. 14:12-14). Втішаючи учеників, серце яких огорнув сум через провіщення про близьку розлуку з Учителем, Христос повторює

обітницю: «Істинно, істинно кажу вам: чого б ви не попросили в Отця в ім'я Моє, дасть вам. Донині ви нічого не просили в ім'я Моє; просіть і одержите, щоб радість ваша була повною» (Ін. 16:23-24).

Євангельські слова показують нам, що Син Божий не лише Сам мав силу і владу звершувати чудеса, але наділив такою силою і владою Свої учеників. Водночас ці ж слова стверджують, що джерело чудотворної сили – не в самих апостолах, не в природних здібностях людини, не у формулах молитви чи особливих чудодійних речах, а в Бозі. І Бог являє цю силу там, де є істинна віра.

Коли багато хто дивувався через чудесне зцілення скаліченого від народження чоловіка, який при дверях храму простив милостиню, про що було згадано раніше, апостол Петро дав їм такі пояснення: «Мужі ізраїльські! Чого дивуетесь цьому, або чого на нас так дивитесь; ніби ми своєю силою чи побожністю зробили те, що вінходить? Бог Авраама та Ісаака і Якова, Бог отців наших, прославив Сина Свого Ісуса [...] І, ради віри в ім'я Його, ім'я Його зміцнило цього, котрого ви бачите і знаєте, і віра, яка від Нього, дарувала йому це зцілення перед усіма вами» (Діян. 3:12-13,16).

Дорогі брати і сестри!

З цих слів Писання та прикладів маємо навчитися, що Бог творить чудеса не лише безпосередньо Сам, але також і через людей, на яких є Його благовоління, і навіть через предмети та явища природні, які отримують особливе Господнє благословення. Тож ніхто нехай не думає, що чудеса, описані у Євангелії, які звершував Господь Ісус Христос, сталися лише тоді, в час земного життя Спасителя, і були можливими лише тому, що звершував їх особисто Син Божий. І апостоли, їх інші віруючі також звершували чудеса, про що свідчить нам не лише Священне Писання, але

вся історія Церкви. Цей вияв Божої милості до вірних не припинився і тепер, - і не припиниться. Бо якщо Сам Спаситель закликав нас просити у Отця Небесного в ім'я Його і обіцяв, що потребуючі отримають те, чого просять на благо - то хіба слово Боже є безсилом, або хіба сказане Богом не здійсниться? Якщо Сам Спаситель обіцяв, що такі прохання будуть вислухані, що за вірою нашою буде нам - то це стосується не лише минулого і не лише якогось кола особливо обраних праведників, але стосується всіх часів та всіх вірних.

У читанні з Євангелія ми чуємо про ангела, якого Бог послав збурювати воду в купальні, і хто перший входив після цього у воду - уздоровлювався. Отже, не лише Своїм обраним, як апостол Петро, Бог дав силу чудотворіння, але навіть речам неодушевленим, таким, як вода. І ми знаємо, що через освячені води багато вірних отримали допомогу в потребах.

Знаємо про численні чудеса, які Господь творить через благословенні джерела, пов'язані з явленням Божої Матері та життям святих. До таких джерел не припиняється паломництво, слава про них розходитьться так само, як серед мешканців Єрусалиму й околиць розійшлася слава про апостола Петра. У часи воївничого безбожництва влада намагалася низити такі джерела, перекопувала їх, заливала бетоном, виставляла охорону, щоби не допускати до них паломників - але ніщо не здатне зупинити ані силу істинної та широї віри людської, ані силу Божественної благодаті, яка подається у відповідь на неї.

Але нам, дорогі брати і сестри, також слід добре усвідомлювати і розуміти, що джерелом чудес є не вода, не ікона, не моці святого

чи інша священна річ. Джерелом є не подвижники чи праведники, вже прославлені Церквою серед святих чи живі серед нас тепер. Джерелом є навіть не Божа Матір, хоча і справедливо прославляємо Її, як «чеснішу від херувимів та святішу за всіх святих».

Єдиним джерелом чудес і освячення є Бог. І заради улюбленого Сина Свого, Якому дана «всяка влада на небі і на землі» (Мф. 28:18), Бог являє Свою милість. Тож і ми, коли маємо в чомусь потребу - звертаймося до Бога з молитвою і віруймо, що одержимо від Нього те, що справді нам потрібне на благо. А в який спосіб і коли Господь дасть нам це, за посередництвом людини, через святыню, після молитви перед іконою чи після подорожі у паломництво, чи якось інакше, зробить це тепер чи попустить нам ще терпіти в потребі, як терпіли зілени хворі, один 8 років, а інший навіть 38 - залежить від Нього. Він, як Всеідаючий і Премудрий, знає, коли, як і що необхідно подати нам, щоб це справді було нам на благо. Від нас же залежить віра, з якою ми звертаємося до Бога. Тож плекаймо цю віру в собі - і тоді, якщо буде вона навіть як гірчицне зерно, за словом Писання, не буде нам нічого неможливого (Мф. 17:20).

Амінь.

---Україна сьогодні---

Предстоятель зустрівся з Петром Порошенком

Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Епіфаній 25 травня 2021 року зустрівся з п'ятим президентом України Петром Порошенком.

Петро Олексійович привітав Його Блаженство з нагоди Дня тезоіменитства та побажав наслаги у справі розбудови автокефальної Української Православної Церкви.

Окрім того, сторони обговорили низку питань соціального спрямування та міжконфесійну ситуацію в нашій країні.

"Новини"

Митрополит Епіфаній зустрівся з американським конгресменом Джимом Слєттері

Блаженний Митрополит Київський і всієї України Епіфаній 26 травня 2021 року зустрівся у своїй резиденції з американським політиком, почесним президентом Асоціації американських конгресменів Джимом Слєттері.

У зустрічі також взяв участь український політик і громадський діяч Павло Унгурян. Під час спілкування мова йшла зокрема про становлення помісної Української Православної Церкви і міжконфесійні взаємовідносини в Україні.

«Російська держава і Церква разом намагаються усіляко протидіяти нам, їх взагалі важко якось відрізняти, бо вони діють, фактично, як одне ціле. Тому що там добре розуміють значення автокефальної Української Церкви і прагнуть будь-яким чином завадити її поступу. Але переконаний, що їхні намагання марні, бо правду Божу не перемогти», – сказав з цього приводу Предстоятель.

pomisna.info

Окрім того, Блаженний Владика зазначив, що Православна Церква України давніше відкрила конструктивного діалогу, однак представники Московського Патріархату в Україні до нього не готові, оскільки не можуть піти проти волі Москви. Натомість вони обрали тактику провокування штучних конфліктів на місцях, з метою завадити вільному вибору громадами своєї юрисдикції та показати себе начебто жертвами «гонінь» і «захоплень» храмів.

Митрополит Епіфаній вкотре висловив тверде переконання, що вибір кожної громади має відбуватися мирно, добровільно та в правовому полі і такий вибір потрібно неодмінно поважати.

Також сторони обговорили ситуацію на тимчасово окупованих територіях – в Криму й на Донбасі, в контексті намагання окупаційної влади витіснити звідти представників ПЦУ, діяльність Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій та проведення наступного Молитовного сніданку.

Пресслужба Київської Митрополії
Української Православної Церкви (ПЦУ)

"Актуально"

Презентація найбільшої рукописної Біблії

Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Епіфаній 7 червня 2021 року взяв участь у презентації найбільшої рукописної Біблії, що проходила у тисячолітній святині Православної Церкви – Соборі святої Софії Київської.

Предстоятеля помісної Української Православної Церкви супроводжував ректор Київської православної богословської академії протоієрей Олександр Трофимлюк.

«Біблія – це Книга життя і основа буття кожного християнина. В ній міститься істина, яку дав Бог, і людина не має права її змінити чи спотворити, хоч зараз є певні намагання і ми це бачимо й відчуваємо. Нас закликають іти «у ногу із часом», але істина незмінна навіки. Те, що Бог засудив, те, що Бог відкинув, людина не може дозволити, тому що тоді ми підемо хибним шляхом, який приведе до повного падіння. Тож сьогодні ця рукописна Біблія об'єднує Україну навколо Божественної істини», – зокрема сказав на презентації Його Блаженство.

Варто зазначити, що у створенні найбільшої рукописної Біблії, яке було ініційоване Українським Біблійним Товариством, впродовж трьох років взяли участь понад тридцять тисяч людей. Серед них очільники Церков, президенти, прем'єр-міністри та голови Верховної Ради України, народні депутати та інші осіб.

Митрополит Епіфаній власноруч вписав вірши зі Священного Писання до сторінок цієї унікальної Біблії під час відвідин Українського Біблійного Товариства 3 квітня 2019 року.

==== Молитви за хворих ===

Владико Вседержителю і Святій Царю, що всіх караєш, але не ниніши, зміцнююеш підупалих і підносиш повалених, печалі життя людського розвіюєш.

Молимось Тобі, Боже наш, раба Твого хворого (ім'я) відвідай милістю Твоєю, прости йому всякий гріх вільний чи невільний. Так, Господи, Твою цілющу силу з неба зішли, торкнися тіла, погаси гарячку, вгамуй страждання і всяку таємну неміч.

Будь лікарем рабові Твоєму, підніми його з постелі недуги і від ложа болю цілим і здоровим, дай йому бути Церкві Твоїй послужним і волі Твоєї виконавцем.

Бо Тобі належить милувати і спасати нас, Боже наш, і Тобі славу возсилаємо, Отцю, і Сину, і Святому Духові нині, і повсякчас, і на віки віків.

Амінь

РЕКЛАМА

Найшвидший і найбільш надійний посилковий сервіс до України та країн СНД. Порівняйте терміни доставки пакунків через компанію MICT з іншими компаніями і переконайтесь в цьому самі.

- **ДОСТАВКА КОРАБЛЕМ**
В Україну: 30-40 днів
В Москву: 30-40 днів
В Ст. Петербург: 35-45 днів
Решта регіонів на www.meest.us
- **ВІДПРАВКА АВІА і МОРСЬКИХ ВАНТАЖІВ**
- **ДОСТАВКА АВТОМОБІЛІВ У КОНТЕЙНЕРАХ**
- **УПАКОВКА І СТРАХУВАННЯ**
- **ПЕРЕКАЗ ГРОШЕЙ ЗА НАЙНИЖЧИМИ ЦІНАМИ**

ЕКСПРЕС ДОСТАВКА ПОСИЛОК:
В Україну: 3-5 робочих днів
В Москву: 5-7 робочих днів

1-800-288-9949 www.meest.us

MICT **MEEST**

Marketing and design by imaginestudio.com

Редактує колегія. Адреса бюллетня "НЦ КП"

Адреса редакції

а/с № 791, 49008 м. Дніпро, Україна

Телефон: (050) 340 - 28 - 27

e-mail: fidelsukhonis@gmail.com

Представництво за кордоном:
У США та Канаді: Mr. V. Babanskyj, 74 Oakridge,
Watchung, N.J. 07069, USA;

borysten.com.ua - архів бюллетнів
CatArt Верстка та дизайн

Підписано до друку 17.02.2016
Папір офсетний. Друк цифровий
Видавець ФОП Озеров Г.В.
м.Харків, вул.Університетська, 3, кв.9
Свідоцтво про державну реєстрацію
№ 818604 від 02.03.2000